

“Processos com aquest són una mostra de la vitalitat de l'Església”

La primera sessió va tenir lloc a la basílica de San Miguel de Madrid el 28 de febrer del 2005. Aquesta fase diocesana del procés de canonització fou clausurada pel bisbe auxiliar de Madrid Mons. César Franco, el 17 de març de 2009.

21/03/2009

El bisbe auxiliar de Madrid clausurà, el passat dimarts dia 17, la fase diocesana del procés de canonització del servent de Déu José María Hernández Garnica.

El bisbe, Mons. César Franco, va destacar “la importància de la santedat en la vida de l'Església, que espera, com a primera aportació dels cristians, santedat”.

Mons. César Franco va glossar “la fidelitat” i “la unitat” del servent de Déu per a “dedicar la seva vida a la santificació de moltes persones”, a “propagar el carisma amb què l'Esperit Sant ha enriquit l'Església a través de sant Josepmaria Escrivà”.

Va demanar, a més a més, que la seva figura “sigui incentiu per a nosaltres, estímul per a la santedat, com tot cristià ha de ser. Tant de bo haguem de fer més processos com aquest, que són mostra de la vitalitat de l'Església”.

En l'acte es van tancar i es van lacrar les caixes que contenen els més de cinc mil folis amb les proves documentals i testificals reunides pel tribunal des de febrer de 2005, i que seran enviades a la Congregació per a les Causes dels Sants per a l'obtenció del decret de validesa del procés.

Hernández Garnica va ser un dels primers fidels de l'Opus Dei, va demanar l'admissió el 1935. Va dedicar la seva vida a l'evangelització a través d'aquesta institució, tant a Espanya com a Anglaterra, Irlanda, França, Àustria, Alemanya, Suïssa, Bèlgica i Holanda.

Per al postulant de la Causa, José Carlos Martín de la Hoz, “el fet d'haver caminat per camins tan diferents, en adaptació contínua a diverses cultures i ambients, el converteix en un bon exemple per a l'evangelització de la vella Europa”.

Hernández Garnica va ser un dels principals col·laboradors de sant Josepmaria Escrivà. Doctor Enginyer de Mines, en Ciències Naturals i en Teologia, va ser un dels tres primers fidels de l'Opus Dei que foren ordenats sacerdot el 1944, junt amb Àlvaro del Portillo i José Luis Múzquiz.

Es va santificar en les seves tasques professionals i després en les pròpies del sacerdot, amb gran generositat: va aprendre diversos idiomes, es va adaptar a ambients diversos i va fer front a incomoditats de tot tipus en països on començava la tasca apostòlica de l'Opus Dei.